

COLUMN 10 september 2022 - Lerarentekort

Ik word oud. En met mij een hele generatie van miljoenen babyboomers die stopt of gaat stoppen met werken. De vergrijzing van Nederland slaat momenteel hard toe op de arbeidsmarkt. Overal zijn personeelstekorten ontstaan. Tegelijkertijd blijft de Nederlandse economie maar doordenderen en is er steeds meer personeel nodig. We staan op plek 4 van meest concurrerende economieën van de wereld, de werkloosheid is nog nooit zo laag geweest en het aantal vacatures nog nooit zo hoog. Er wordt gevochten om personeel, de lonen rijzen de pan uit.

Het is dus niet bijzonder dat er ook in het onderwijs structurele personeelstekorten zijn. Met kunst- en vliegwerk worden roosters gevuld en er wordt zelfs gesproken over een vierdaagse schoolweek voor het primair basisonderwijs. Is dat erg? Misschien wel. Maar in ieder geval worden scholen nu uitgedaagd om met creatieve oplossingen te komen en vaste patronen te doorbreken. In plaats van saai les te krijgen van een bevoegde leraar zou je ook op bezoek kunnen naar een theater, een bedrijf of een sportclub in de buurt of met een gids de natuur in. Ook daar heb je mensen voor nodig, maar dat hoeven geen bevoegde leraren te zijn, maar kunnen bijvoorbeeld ouders, buurtbewoners of studenten zijn.

Ik geloof niet dat extra belonen van leraren de oplossing is. Het gemiddelde salaris van een leraar basisonderwijs is momenteel zo'n 5.000,- bruto per maand, dat is bijna twee keer modaal en dan heb je ook nog twee keer zoveel vakantiedagen. Ik zie meer in het aantrekkelijk maken van het werk zelf. Een leraar met een volle werkweek besteedt gemiddeld maar 18 uur aan het lesgeven zelf. De meeste tijd is de leraar met andere rompslomp bezig. Dat moet anders.

Wat me verder opvalt is dat de personeelstekorten vooral spelen in de armste wijken van de grote steden. Het zijn vaak wijken waar veel mensen met een migratieachtergrond wonen, in slecht onderhouden woningen, waar veel armoede is en andere sociaal-medische problematiek. Als leraar kun je juist hier het verschil maken en enorm veel voldoening uit je werk halen. Lastig? Ik weet het niet. Het lijkt mij dat juist in de welvarende wijken de ouders enorm veel noten op hun zang hebben en veeleisend zijn richting de school en de leraren.

Ik vermoed dat ook hier beeldvorming en stigma van bepaalde wijken een grote rol spelen. En daar zou ook iets aan moeten worden gedaan. Ik begrijp ook niet hoe het kan dat een grote scholenorganisatie in Den Haag, met 52 scholen in verschillende wijken, uitgerekend in de arme wijken minder personeel inzet. Dan doe je iets niet goed.

Want uiteindelijk is het heel slecht als juist in deze wijken minder onderwijs wordt gegeven. De kloof tussen de welvarende en minder welvarende wijken en de kansenongelijkheid is in Nederland enorm gegroeid, en dat is onacceptabel. Laten we in de eerste plaats inzetten op het verkleinen van de kansenongelijkheid en juist in deze wijken zorgen dat er geen personeelstekorten in het onderwijs zijn. Goedschiks of kwaadschiks.